

[Bjørn Elmquist]

Jeg er glad for på mit tillægsspørgsmål til landbrugsministeren – jeg kan se, han allerede er på vej herop – at få bekræftet, at de principper, som ligger til grund for en landbrugspolitik, der i øjeblikket er gældende i EF, og som er til stor fordel for Danmark, det hørte vi jo selv, er principper, som regeringen vil blive ved med at forsvare.

Ib Christensen (DR):

Jeg vil gerne stille et par uddybende spørgsmål til ministeren.

For det første: vil ministeren bekræfte, at EF-Kommissionens egentlige eller primære ønske, eller i hvert fald EF-landbrugskommissær Gundelachs primære ønske, ikke var denne medansvarsafgift, som jo rammer effektive producenter, ikke mindst danske landbrugsproducenter, men en fastfrysning af priserne, altså en mere lavprisorienteret politik end den udprægede højprisorienterede politik, man fører?

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille ministeren, er, at ihvorvel jeg absolut ikke har sympati for principperne i EFs landbrugspolitik, der ikke har spor med liberalisme at gøre, men er en gang protektionisme og planøkonomi ud over alle bredder, så må det dog nok erkendes, at en sådan lavprispolitik, altså en prispolitik, der går ind for en mindre prisudvikling end den, der har været bl. a. den danske regerings, og som man har accepteret i Ministerrådet, i virkeligheden, i hvert fald på længere sigt, vil være til gavn for dansk landbrug. Sagen er jo den, at den nuværende højprispolitik holder liv i en lang række ineffektive producenter, hvilket er med til at skabe en enorm overproduktion til skade for de effektive danske landbrugsproducenter.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg har selvfølgelig intet imod at etablere en EF-debat om Danmarks EF-politik på landbrugsområdet her i spørgetiden og vil gerne først besvare hr. Ib Christensens spørgsmål.

Jeg kan ikke bekræfte, at Kommissionen har ønsket at føre en lavprispolitik i stedet for den afgiftspolitik, som man nu går ind for. Hvis Kommissionen har givet udtryk for det på et tidligere tidspunkt, er det ikke mig bekendt. Det, Kommissionen går ind for i

denne tid, det er en politik, som indebærer, at der skal betales højere medansvarsafgifter, end vi kender for tiden.

Hr. Ib Christensen siger – jeg håber, at formanden tillader, at jeg går ind i debatten, når den nu er rejst – at EFs landbrugspolitik er protektionisme ud over alle grænser. EF er verdens største importør af landbrugsvarer, jeg håber ikke, at det er undgået hr. Ib Christensens opmærksomhed, når han taler om protektionisme. Den protektionisme, som EF møder rundt omkring i verden over for sine landbrugsvarer, er væsentlig alvorligere end den protektionisme, eller hvad man nu vil kalde det, som møder andre landes landbrugsvarer, som kommer ind i EF, hvilket handelsstrømmene er et tydeligt udtryk for.

Desuden siger hr. Ib Christensen, at det er en højprispolitik, vi fører. Ja, det er klart. I forhold til Indien eller Afghanistan eller andre lande er det en højprispolitik. Men hvis hr. Ib Christensen sonderer terrænet lidt hos danske landmænd, så vil han se, at de har en lidt anden opfattelse af, hvad der er højprispolitik, og hvad der er lavprispolitik, i hvert fald set i forhold til de omkostninger, som den danske producent har ved at producere de varer, som vi her taler om.

Så vil jeg gerne vende mig til hr. Bjørn Elmquist, som gerne vil starte en helt ny debat om EFs landbrugspolitik her i spørgetiden. Jeg deltager meget gerne i denne diskussion, så længe den højtærede formand giver tilladelse til det. Han refererer til, hvad fru Eva Gredal har fremsat af ideer, og spørger, om man affinder sig med det i socialdemokratiet osv. Må jeg ikke gøre opmærksom på, at medlemmer af Europa-Parlamentet lige så vel som medlemmer af folketinget selv hæfter for deres synspunkter og deres udtalelser. Vi er mange, der i visse tilfælde er meget glade for, at det er sådan, for så kan man jo i hvert fald ikke hæfte partier op på, hvad medlemmer går rundt og foretager sig, i hvert fald ikke i alle tilfælde.

Det synspunkt, som den danske regering har haft, er klart fremgået af, at vi ikke har accepteret det ændringsforslag, som Parlamentet har fremsat. Jeg føler samtidig, at det er nødvendigt at gøre hr. Bjørn Elmquist opmærksom på, at det, regeringen senere er indstillet på at acceptere, det er besparelser af et væsentligt større omfang end det, Parlamentet har talt om.